

مدیرکل دفتر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی امور پژوهشی وزارت علوم درگفت‌وگو با «فرهیختگان» مطرح کرد

بازتعریف پژوهش‌های دانشگاهی با رویکرد ارتقای وحدت ملی

■ حقانیت ایران باید با زبان علمی در تاریخ ماندگار شود

زهرا رمضانی
خبرنگار گروه دانشگاه

«شتاب لازم در پیشرفت دانش و فناوری در همه بخش‌ها وظیفه نخبگان علمی است.» این بخشی از پیام رهبر انقلاب به مناسبت اربعین شهادت جمعی از مردم، فرماندهان نظامی و دانشمندان هسته‌ای است که سوم مردادماه منتشر شد. پیامی که شاکله اصلی آن حفظ انسجام ملی و همراه شدن همه بخش‌ها برای رسیدن به ایران قوی است.

با وجود اینکه مقام معظم‌مهری در این پیام تنها جامعه دانشگاهی را مخاطب قرار ندادند و برای افشار مختلف از اهالی رسانه گرفته تا آحاد مردم، نقشی را یادآور شُشدند اما قطعاً رسیدن به فناوری‌های جدید کارویژه‌ای است که جامعه دانشگاهی باید آن را محقق کند. البته این اولین بار نیست که ایشان به اهمیت حفظ مسیر پیشرفت کشور در حوزه علم وفناوری اشاره کردند، ۱۱ مهر سال گذشته نیز موضوع خیزش دوم علمی را طرح کردند تا نشان دهند قطار این حوزه نباید متوقف شود. اما آنچه در پیام اخیر ایشان قابل توجه است، اینکه صرفاً رسیدن به فناوری‌های جدید و توسعه علوم مختلف، مدنظر نیست و این بار خانواده دانشگاهی باید فعالیت‌هایشان را ذیل پرچم انسجام ملی دنبال کنند؛ مسیری که با توجه به چالش‌های امروز، ملزومات خاص خودش را می طلبد. به همین بهانه با صمد نژادابراهیمی، مدیرکل دفتر سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی امور پژوهشی وزارت علوم به گفت‌وگو نشستیم. او اولین محرک این حوزه را تأمین مالی متناسب با نیاز کشور می‌داند؛ مسئله‌ای که البته سال‌هاست وضعیت پژوهش را تحت‌تأثیر قرار داده است. نژادابراهیمی معتقد است جنگ ۱۲ روزه اساتید دانشگاهی را به بازتعریفی در انجام پژوهش‌ها با هدف حفظ انسجام ملی رسانده است. مشروح گفت‌وگوی «فرهیختگان» را در ادامه از نظر می‌گذرانید.

■ ■ ■

از نگاه شما الزامات تحقق مطالبه مقام معظم‌مهری مبنی بر شتاب لازم در پیشرفت دانش و فناوری در همه بخش‌ها با توجه به شرایط روز کشور چیست؟

وقتی بحث مهمی از سوسی عالی‌ترین مقام نظام جمهوری اسلامی ایران مطرح و مطالبه می‌شود، نشان‌دهنده اهمیت این حوزه است و این مسئله، وظیفه ما را سسنگین‌تر می‌کند. الزامات این حوزه را می‌توان در سه حوزه سیاست‌گذاری، زیرساختی و دیپلماسی علمی و تعاملات بین‌المللی دنبال کرد، چون هیچ‌گاه نمی‌توان مانند یک جزیره مستقل بود اما در نهایت ادعا کرد که به پیشرفت علم وفناوری در دنیا رسیده‌ایم و دلیل این مسئله هم در ذات علم که همان پویایی است، خلاصه می‌شود، یعنی رفت و برگشت و تعامل است که باعث رشد علم خواهد شد. از طرف دیگر می‌بینیم بعضاً رشد علمی را به تعداد مقالات تقلیل می‌دهند، در حالی‌که این مسئله درستی نیست. مقالات و برون‌دادهای علمی یکی از ارکان اصلی به حساب می‌آید اما تمام آن را شامل نمی‌شود. ما هم در بحث پژوهش‌های بنیادی و کاربردی باید سرمایه‌گذاری جدی داشته باشیم و همچنین در حوزه ایجاد فناوری‌های جدید باید کار را دنبال کنیم. اما برای اینکه بتوانیم به این حوزه‌ها برسیم، باید ثبات آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها را شاهد باشیم و این مسئله همیشه مطالبه دانشگاهیان بوده است. قطعاً هر فردی برای اینکه بتواند از نقطه A به B برسد نیازمند برنامه‌ریزی است و قطعاً عدم ثبات در وضعیت آیین‌نامه‌ها باعث ایجاد اזהم گسستگی می‌شود. در همین راستا تلاشمان آن است تا جایی که می‌توانیم آیین‌نامه‌ها را تغییر ندهیم و در حد به‌روزرسانی اکتفا کنیم. البته رهبر انقلاب درعین‌حال که می‌گویند باید شتاب علمی کشور حفظ شود، به این مسئله هم اشاره دارند که باید مسائل اصلی کشور نیز از این طریق حل شود؛ به همین دلیل در حوزه سیاست‌گذاری همین دو مؤلفه را سرمشق اصلی‌مان قرار داده‌ایم. مسئله دیگر اینکه قطعاً تحقق این مسئله هم کار سختی است؛ چراکه در برهه‌ای اعلام می‌شد تعداد مقالات برای کشور اهمیت دارد، اما حالا کیفیت و خروجی آن‌ها هم از اهمیت بالایی برخوردار است، بااین‌حال تلاشمان آن است با همه کمبودها بتوانیم در بهترین شرایط دنیا حضور داشته باشیم.

تا امروز چه برنامه‌هایی برای تقویت شتاب پیشرفت‌های علم وفناوری از سوی وزارت علوم صورت گرفته است؟

امروز با سیاست‌گذاری به دنبال ایجاد ارتباط دانشگاهیان با جامعه و صنعت هستیم که در این زمینه برنامه‌های مختلفی مانند فرصت‌های مطالعاتی را راه‌اندازی کردیم که تا حدی هم حضور در آن به‌خصوص برای اعضای جوان هیئت‌علمی، اجبار شده است. این مسئله بستری را فراهم می‌کند تا این دسته از اساتید تنها در دفتر کارشان نباشند و به مدت ۶ ماه یک سال در بخش‌های مختلف جامعه با صنعت حضور داشته باشند. قطعاً این گونه همکاری‌ها سرآغاز یک‌سری همکاری‌ها می‌شود و خوشبختانه از این طریق هم تا

حدودی درآمدهای اختصاصی دانشگاه‌ها بهبود پیدا کرده و هم تجربیات خوبی از سوسی اساتید را شاهد باشیم. بسیاری از این اساتید در کنار حل مشکلات صنعت، مقالاتی را نیز به عنوان خروجی دوره‌شان منتشر می‌کند. البته هنوز در آغاز این مسیریم و تلاشمان ارتقای چنین برنامه‌هایی است. واقعیت اینکه امروز دیگر همه اذعان دارند باید نه‌تنها مسالانه، بلکه ماهانه شاهد به‌روزرسانی زیرساخت‌های پژوهشی باشیم اما به دلیل مشکلات و محدودیت‌های منابع مالی و تحریم‌ها شاهدیم نه‌تنها پول کافی در این زمینه وجود ندارد، بلکه دسترسی به تجهیزات به‌روز هم کار بسیار سختی است، موضوعی که باید به سرعت به سمت حل آن حرکت کنیم.

تأمین منابع مالی از کلیدی‌ترین مؤلفه‌ها برای رشد و پیشرفت علمی و فناوری کشور است. نقش وزارت علوم برای تقویت این حوزه قطور تعریف می‌شود؟

در پاسخ به این سؤال باید بگویم درست است که وظیفه پژوهشگر و محقق، انجام فعالیت‌های پژوهشی و تولید فناوری و نوآوری است اما هیچ‌گاه منابع مالی که قانونگذار خودش مصوب کرده تأمین نمی‌شود. از سال‌ها پیش مصوب شده که ۲ درصد از تولید ناخالص کشور باید در خدمت پژوهش و فناوری باشد، اما امروز در بهترین حالت این میزان به ۰٫۶ درصد و در برهه‌ای هم به ۰٫۸ درصد رسیده که از این میزان هم بخش عمده‌ای از منابع، صرف حقوق و دستمزد می‌شود. درحالی‌که کشورهای اطرافمان به‌مراتب هزینه‌های قابل‌توجهی را صرف تحقیق و پژوهش خود می‌کنند. قطعاً باید برای چنین مسئله‌ای فکر اساسی کرد. البته شاید در این میان عنوان شود که شرکت‌ها برای تأمین مالی حوزه پژوهش خود باید سیراخش بخش خصوصی برون، اما از آنجا که اقتصاد کشور بیشتر دولتی محور بوده و بخش خصوصی چندان قوی در این حوزه نداریم، نمی‌توان خیلی انتظار داشت بخش خصوصی بتواند اثرگذاری بالایی داشته باشد. تا زمانی که دولت ما پول و منابع لازم را تأمین نکند، وضعیت تغییری نخواهد کرد. البته وضعیت کشور نسبت به ۲۰ سال گذشته به مراتب بهتر شده اما به دلیل نبود منابع مالی شتاب لازم شکل نمی‌گیرد و وقتی این حوزه مشکل داشته باشد، قطعاً پژوهشگر به دنبال پژوهش‌هایی می‌رود که علایق شخصی‌اش است و به همین دلیل شاید خروجی آن تناسبی با نیازهای کشور نداشته باشد.

در دوران جنگ ۱۲ روزه شاهد ترور دانشمندان هسته‌ای بودیم که جزء حوزه‌های علمی اثرگذار به شمار می‌رود. از نگاه شما در دوران جدید قطور باید خلأ وجود چنین دانشمندانی را پر کرد؟

اولاً حذف یک پژوهشگر و دانشمند در هر نقطه‌ای از دنیا پدیده‌ای مذموم است؛ چراکه پژوهشگر وظیفه‌ای نسبت به مسئولیت اجتماعی‌اش دارد که آن را انجام می‌دهد و قطعاً اصل و واقعیت آن است که باید از دانشمندان خود محافظت و ترور آن‌ها محکوم شود. اما خوشبختانه باید این را بگویم با ترور چند دانشمند، آن هم وقتی علمی بومی و نهاده‌پس شده، نه‌تنها دیگر آن علم حذف‌شدنی نیست، بلکه با قدرت و شتاب بیشتری هم دنبال می‌شود. همان دانشمندانی که در جریان جنگ ۱۲ روزه به شهادت رسیدند، دانشجویانی را در طول سال‌های متمادی تربیت کرده و به جامعه تحویل داده‌اند. از سوی دیگر شاهدیم در طول سال‌های گذشته هم دانشمندان ما ترور شدند، اما مگر پیشرفت کشور در این عرصه کم‌نگر شده است؟ باین‌حال آنچه واضح است اینکه بالاخره باید برای این مسئله برنامه‌ریزی جدی داشت. امروز در سخت‌ترین وضعیت و شرایط فقر مشاور خارجی در حوزه علم وفناوری داریم؟ عملاً یک مشاور هم نداریم و مدیریت این حوزه توسط نیروهای تربیت‌شده داخل کشور است. البته لازم است در حوزه لایه‌بندی علم توجه بیشتری داشته باشیم، به طوری که نباید عرصه‌های پژوهشی حساس را در سطح جامعه عمومی‌سازی کنیم. در این میان رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی هم دخیلند که باید مراقبت جدی را بعد از آن شاهد باشیم. همچنین لازم است آموزش‌های لازم هم به پژوهشگران و رسانه‌ها داده شود تا بیشتر مراقب سرمایه‌های ملی‌مان باشیم.

اولویت‌بندی علم و فناوری کشور باید بر چه اساسی با توجه به منابع محدود مالی دنبال شود؟

قطعاً مسأله اصلی این است که باید توسعه متوازن را در این حوزه داشته باشیم یعنی هم به پژوهش‌های بنیادی توجه شود و هم به پژوهش‌های میانی و هم زیست‌بوم علم و فناوری مدنظر قرار بگیرد. نباید یک بخش را پررنگ و در مقابل بخش دیگر را کم‌رنگ کرد. بلکه براساس نیاز کشور باید کارها را دنبال کرد. در اینجا ما یک سیاست‌گذار علم وفناوری را داریم و یکی هم سیاست‌گذاری بازار و وضعیت سرمایه‌ای که هر دو باید توأمان مدنظر قرار بگیرد. همچنین باید مسائل حساس و مورد نیاز کشور را دنبال کرد اما ما در وزارت علوم به عنوان متولی باید توسعه متوازن این حوزه را دنبال کنیم. از طرف دیگر در گذشته هم مسیر متوازنی را دنبال کردیم؛ چراکه در برهه‌ای

نیازمند تربیت نیروی انسانی لازم در همه حوزه‌ها بودیم که این امر باعث شد تا به حوزه پژوهش‌های کاربردی کمتر توجه شود؛ اما به تدریج شرایط کشور تغییر کرد و بعد از اینکه به انباشت نیروی انسانی رسیدیم، بیشتر پژوهش‌هایی که جنبه بین‌المللی داشت به شکل ویژه‌ای در دستور کار قرار گرفت، تا جایی که امروز به نقطه‌ای رسیدهایم که ۷۰ درصد مقالات‌مان در نشریات Q1 و Q۲ منتشر می‌شود و این دستاورد بزرگی برای کشور است. مسأله‌ای که شاید بد نباشد در اینجا به آن اشاره کرد، اینکه امروز بیش از ۵۰ پارک علم و فناوری داریم در حالی که تعداد پارک‌ها در کشوری مانند پاکستان به تعداد انگشتان یک دست هم نیست؛ از سوی دیگر امروز آنچه باید به شکل ویژه دنبال شود و البته در دستور کار هم است، بحث توسعه زیست‌بوم علم و فناوری است. در این میان باید حفاظت از شرکت‌های دانش‌بنیان فعال باید در اولویت قرار بگیرد که بتوانیم اهداف‌مان را در عرصه توسعه علم و فناوری دنبال کرد. مسأله مهم آن است که این زیست‌بوم بسیار شکننده است؛ چراکه در دانشگاه می‌توان دو سال پژوهش را کم‌رنگ کرد اما دوباره آن را زنده کرد، در حالی که اگر یک شرکت نتواند به موقع نیازهای خود را تأمین کند، از بازار حذف خواهد شد. در این شرایط سیاستگذاری دقیق‌تری را نیاز داریم. قطعاً همه اجزای علم و فناوری کشور به یکدیگر درهم تنیده است که باید به آن توجه شود. موضوع قابل توجه این است که با توجه به هزینه اندکی که دراین حوزه انجام داده‌ایم، پیشرفت‌ها و دستاوردهای خوبی را داشتیم؛ هر چند شاید برخی انتقاد کنند که هزینه‌های بالایی صورت گرفته اما وقتی وضعیت کشور در این حوزه را به نسبت دیگر کشورها مقایسه می‌کنیم، می‌بینیم که نه‌تنها هزینه اندکی بود بلکه خروجی بسیار بالایی به دست آوردیم. به طور مثال ترکیه ۶ برابر ما در حوزه علم و فناوری هزینه می‌کند و این رقم بین ۱۵ تا ۱۵۲ میلیارد دلار می‌شود اما وضعیت هزینه‌کرد کشور ما با مجموع وزارت بهداشت و دانشگاه آزاد اسلامی و دیگر بخش‌های این حوزه در بهترین حالت هم ۳ میلیارد دلار نمی‌رسد. بنده چندین سال را برای دوره دکتری و پس‌ادکتری در سوئیس تحصیل کردم و باید بگویم که حضور در بهترین اکوسیستم علم و فناوری را تجربه کرده‌ام و وقتی شرایط را با ایران مقایسه می‌کنم، باید بگویم که اصلاً امکانات ما قابل مقایسه نیست و حقوقی که به اساتیدتمام سوئیس پرداخت می‌شود، تا ۲۰ برابر از ایران بیشتر است؛ با این حال آنچه می‌بینیم آن است که ما نتوانسته‌ایم با همین وضعیت دستاوردهای خوبی را داشته باشیم.

مقام معظم‌مهری پیش‌تر نیز بحث خیزش دوم علمی را مطرح کردند و با توجه به تأکید دوباره ایشان، می‌توان در آینده شاهد بازگشت دوباره و کسب سرعت بالای علمی باشیم؟

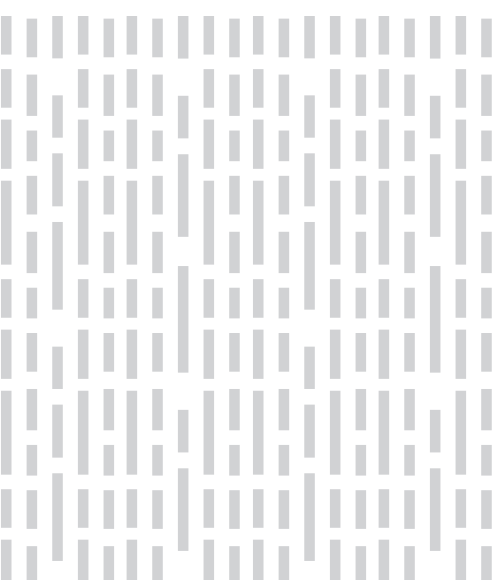
قطعاً می‌توان به این نقطه رسید اما نباید این را فراموش کرد که با وجود همه نقدها، نباید به سمت تخریب حرکت کنیم. یکی از نگرانی‌هایی که امروز با آن روبه‌رو هستیم، بحث تخریب است و موضوع دیگر آن است که باید زیرساخت‌ها را تأمین کرد؛ چراکه هر چقدر در این حوزه‌ها سرمایه‌گذاری کنیم ۱۰ برابر آن را می‌توان به دست آورد اما متأسفانه کاستی‌هایی در این زمینه داریم که باید جبران شود. نگاه وزارت علوم نه به دنبال شمردن مقالات و نه اختراعات است؛ چراکه تا وقتی اختراعات ثبت شده ماتبدیل به محصول فناورانه و نوآورانه نشود؛ فایده‌ای نخواهد داشت. یعنی بعضاً می‌بینیم که عنوان می‌شود به جای ثبت مقاله، باید به دنبال ثبت اختراع بود؛ در حالی که این حوزه نیز تنها زمانی برای کشور ارزش خواهد داشت که به محصول تبدیل شده و وارد بازار شود. نگاه کنید امروز تمام اعضای هیئت علمی ما می‌توانند سالی یک پنتت اروپا یا آمریکا ثبت کنند اما ۵ تا ۱۰ هزار دلار هزینه شود و هیچ آوردی هم ندارد. البته باید شاهد توسعه متوازن همه عرصه‌های علم و فناوری بود و اگر به این توسعه نرسیم که به نظم کمی هم در این خصوصی‌زمان را از دست داده‌ایم، با توجه به اینکه کشور‌های اطراف ما به حدی سرمایه‌گذاری کرده‌اند، به تدریج وضعیت‌مان در دنیا کم‌رنگ‌تر از الان خواهد شد.

با این حال نمی‌توان این مسأله را هم از قلم انداخت که صرفاً بخواهیم رشد علمی را در مقالات باکیفیت ببینیم، باید عنوان کرد که سالال قبل نزدیک به ۷۷ هزار و ۵۰۰ مقاله در اسکوپوس داشته‌ایم که نشان می‌دهد توانسته‌ایم کمبود در این حوزه را تا حدی جبران کنیم. با این حال چالش جدیدی که در این زمینه با آن روبه‌رو هستیم، این است که امروز چاپ مقاله هم پولی شده و با توجه به بحث تحریم‌ها که باعث شده تا چاپ مقالات ایرانی سخت‌تر از گذشته شود، احتمالاً در آینده کارمان در این زمینه سخت‌تر خواهد شد.

در دوران پساجنگ حفظ انسجام و وحدت ملی از اهمیت بالایی برخوردار است، وزارت علوم چگونه مسیر ورود اساتید و ایجاد ادبیات این حوزه را دنبال می‌کند؟

اولاً که باید بگویم به شخصه ناراحت‌کم در شرایط فعلی به جای آن‌که به دنبال حفظ وحدت ملی باشیم، برخی به دنبال تخریب هستند. با این حال

قطعاً ما باید خودمان نگارنده تاریخ باشیم، یعنی مقالات علمی مرتبط با این بازه و تمام دوران تاریخ کشورمان را خودمان تولید کنیم. ما باید پژوهش‌های دست اول در حوزه‌های تاریخی، فرهنگی و اجتماعی مرتبط با جنگ ۱۲ روزه را چاپ و در بهترین نشریات هم منتشر کنیم؛ چراکه دشمن دقیقاً همین کار را دنبال می‌کند. اگر امروز پایگاه‌های استنادی را دنبال کنید، می‌بینید که آن‌ها مقالاتی را با قرات خودشان دنبال می‌کنند. در حالی که ما باید حقانیت خودمان را با زبان علمی به دنبال ثابت کرده و در تاریخ ماندگار کنیم. وزارت علوم نیز بسترسازی لازم در این زمینه را با نمایه کردن نشریات ملی در پایگاه‌های استنادی دنبال می‌کند. شهید طهرانیچی رئیس فقید دانشگاه آزاد که در همین وقایع به شهادت رسیدند نیز علاقه زیادی به این حوزه داشت و کارهای خوبی را هم در این حوزه انجام دادند. قطعاً وقتی نشریه، نمایه بین‌المللی داشته باشد و وقتی چنین اتفاقی برای نشریه‌ای می‌افتد یعنی مورد رؤیت جامعه علمی دنیا قرار گرفته است. چنین اتفاقاتی کمک می‌کنند که تنها یک طرفه‌مباحث تاریخی و فرهنگی مورد بحث قرار نگیرد و ما نیز در راه‌اندازی مؤسسات پژوهشی که در این حوزه فعالیت می‌کنند، ورود کرده و پژوهشگران را هم ترغیب می‌کنند تا در این حوزه‌ها وارد شوند. ما مسالانه ۶۰ تا ۷۰ هزار مقاله ملی چاپ می‌کنیم که قطعاً می‌توان کاری کرد که پژوهشگران حوزه علوم انسانی و اجتماعی در مقالات بین‌المللی هم دست به چاپ مقاله بزنند. در طرف دیگر باید نشریات ملی خودمان را ارتقا دهیم تا در پایگاه‌های بین‌المللی لیست شوند. در یک سال گذشته ما ۵۰ نشریه در پایگاه استنادی اسکوپوس نمایه کردیم که شامل حوزه‌هایی مانند علوم انسانی و روانشناسی هم می‌شد. البته در حوزه علوم انسانی چون دانشمندان ما بیشتر نگاه ملی داشتند تا بین‌المللی، کار کردن کمی سخت است. از سوی دیگر در شورای تحول علوم انسانی هم در حال سیاست‌گذاری در این حوزه هستیم. اما آنچه مهم است اینکه بیشترین پایبندی را به حفظ انسجام ملی اساتید کشورمان داشته‌ایم و امروز هم در حال بازتعریف نوع پژوهش‌هایشان با هدف ارتقای وحدت ملی و حفظ انسجام ملی هستند. یعنی ۱۲ روز جنگ باعث شد تا اساتید این موضوع را جدی‌تر دنبال کنند.

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه) شماره ۰۳/۸۰۷۰- —نوبت دوم

اجرای برق‌رسانی به برج‌های نوری ضلع جنوبی و راه‌اندازی آنها و احداث زیرساخت‌های مودنیاز برای احداث ساختمان تک‌ریم پالایشگاه هشتم مجتمع پارس جنوبی

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی به نظر دارد مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای همزمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه) و اگذاری اجرای برق‌رسانی به برج‌های نوری ضلع جنوبی و راه‌اندازی آنها و احداث زیرساخت‌های مودنیاز برای احداث ساختمان تک‌ریم پالایشگاه هشتم مجتمع پارس جنوبی را با شرایط ذیل از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. به پیشنهاد مناقصه‌گرانی که فاقد یکی از شرایط ذیل باشد ترتیب اثر داده نخواهد شد. لذا در صورت نداشتن هر یک از شروط ذیل از شرکت در مناقصه خودداری فرمایید.

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی

۵-	مهلت دریافت اسناد فراخوان مناقصه از سامانه ستاد:	ساعت	۱۹:۰۰	روز	شنبه	تاریخ	۱۴۰۴/۰۵/۱۱
۶-	بزرگاری جلسه توجیهی قبل از پیشنهاد نرخ در پالایشگاه هشتم:	ساعت	۱۰:۳۰	روز	دوشنبه	تاریخ	۱۴۰۴/۰۵/۲۷
۷-	مهلت بازگذاری پاکات (اسناد ارزیابی کیفی)، (الف)، (ب) و (ج) در سامانه و تسلیم پاکت (الف):	ساعت	۱۹:۰۰	روز	شنبه	تاریخ	۱۴۰۴/۰۶/۰۱
۸-	زمان بازگشایی پاکات (اسناد ارزیابی کیفی) و ارجاع به کمیته فنی بازگانی:	ساعت	۰۸:۰۰	روز	یکشنبه	تاریخ	۱۴۰۴/۰۶/۰۲
۹-	زمان بازگشایی پاکات (الف)، (ب) و (ج) مناقصه‌گران تأیید صلاحیت شده:	ساعت	۱۰:۰۰	روز	سه‌شنبه	تاریخ	۱۴۰۴/۰۶/۲۵

۱۰- برآورد اولیه معادل ۱۹۰،۷۲۵،۱۲۶ ریال و تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار به مبلغ ۴۰،۳۶۰،۰۰۰ ریال به‌صورت یکی از تضمین‌فایل قبول‌وقف آیین‌نامه تضمین شماره ۱۳۳۴/۰۲/۵۰۶۵۹ هـ و ۹۹۲۰۹۷۲ هیات‌وزیران است. مناقصه‌گران باید پس از بازگاری تصویر آن را سامانه ستاد، اصل آن را در مهلت مقرر به خدمات پیمان‌های پالایشگاه متعلق واقع در عسلویه تسلیم نمایند.

۱۱- جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی عسلویه، منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی، فازهای ۲، ۱۲ و ۱۳ پالایشگاه هشتم، خدمات پیمان‌ها، مراجعه یا بشماره تلفن‌های ۰۷۷-۳۱۳۱۹۲۰۷۷-۳۱۳۱۹۸۱-۴ در روزگار ۰۷۷-۳۱۳۱۹۲۰۷۷ تماس حاصل نمایند.

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی - شماره شناسه ۱۹۷۱۰۳۳

فرهیختگان

دانشگاه

یکشنبه ۵ مرداد ۱۴۰۴

شماره ۴۴۶۸

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

۵